

Κίμων Ρηγόπουλος

Next top model* Master chef* Εδώ θα επιβιώσουν όσοι και όσες ξέρουν ότι η νίκη απαιτεί θυσίες. Και πρωταρχικά τη θυσία των άλλων. Αυτών που θα φαγωθούν, ωμοί ή ψημένοι στον Καιάδα των μικροκυμάτων

Θέλεις να γίνεις το next top model; Μπορείς.

Θέλεις να γίνεις ο next master chef; Κι εσύ μπορείς.

Όλα τα έχει ο μπαξές. Και «ψαρωτικές» κριτικές επιτροπές των επαϊόντων και φαντασμαγορικά σκηνικά. Αρκεί να είσαι διαθέσιμη και διαθέσιμος. Να είσαι καλλίγραμμη και πρόθυμη. Να είσαι ευπειθής στις άνωθεν εντολές του μαγειρικού ιερατείου και να υπηρετείς τον κανόνα. Και ο κανόνας είναι: Ο θάνατός σου η ζωή μου, μέχρι τελικής πτώσεως ή μέχρι τελικής στέψεως. Ή, μήπως, η τελική στέψη είναι ο ευφημισμός της τελικής πτώσης;

Είδα ένα επεισόδιο του next top model. Μια μάνα συνοδεύει την δεκαοκτάχρονη κόρη της στο παιχνίδι. Η κόρη απαριθμεί τις αισθητικές επεμβάσεις στις οποίες έχει υποβληθεί για να παρουσιαστεί, πλαστική και ευπρόσωπη, ενώπιον της κριτικής επιτροπής. Είναι μόλις δεκαοκτώ χρονών κι όμως πάνω στο οργωμένο από το νυστέρι σώμα της έχει κάνει ήδη πρακτική εξάσκηση στην παροιμία: μπρος στα κάλλη τι είναι ο πόνος. Η μάνα της, έχοντας επιχειρήσει πάνω στην ίδια πιο διεισδυτικές μεθόδους πλαστικοποίησης, καμαρώνει το βλαστάρι της. Η κριτική επιτροπή απορρίπτει το κορίτσι. Μάνα και κόρη παίρνουν το δρόμο της επιστροφής για το σπίτι. Η προαγωγός παρηγορεί το αντικείμενο της προαγωγής: «Αυτοί έχασαν... Έχασαν την ομορφιά σου, κορίτσι μου. Κάθε εμπόδιο σε καλό»

Ο κανόνας τους καταβροχθίζει το ανθρώπινο των ανθρώπων και ενθρονίζει την αποκτήνωση ως το απόλυτο μέτρο των πάντων

Ανοίξαμε και σας περιμένουμε στο master chef junior. Ελάτε λοιπόν. Η εκπομπή μας έχει καταγράψει ρεκόρ συμμετοχών. Παρ' όλα αυτά ακόμα προλαβαίνετε. Αν έχετε συμπληρώσει τα οκτώ χρόνια και έχετε την υπογραφή των γονιών σας κοπιάστε να μαγειρέψετε. Κυρίως όμως, εδώ θα μάθετε να είστε αρεστοί. Είναι μια τέχνη που έχει μια κάποια σχέση με τη μαγειρική διότι ο χαρακτήρας σας μαγειρεύεται κι αυτός με τα υλικά της γονεϊκής ματαιοδοξίας σε θερμοκρασία που η αγάπη και η φιλία καίγονται μαζί με τις ανεπιθύμητες και περιττές συναισθηματικές θερμίδες τους. Εδώ θα επιβιώσουν όσοι και όσες ξέρουν ότι η νίκη απαιτεί θυσίες. Και πρωταρχικά τη θυσία των άλλων. Αυτών που θα φαγωθούν, ωμοί ή ψημένοι στον Καιιάδα των μικροκυμάτων. Εμείς είμαστε η ευθυγράμμιση και η ζυγοστάθμιση των ονείρων σας.

Όλα τα εμπορευόμαστε εμείς. Τι κριθαρότο με εστραγκόν και γαρίδες και να τρέχουν τα σάλια σου, τι λευκή σάρκα σπαρταριστή και να αλληθωρίζει το μάτι σου... Φάτε μάτια ψάρια και κοιλιά περίδρομο. Η κατάπτωση του είδους σε όλες τις πτώσεις και διαβαθμίσεις της ξεφτίλας.

Ο κανόνας τους καταβροχθίζει το ανθρώπινο των ανθρώπων και ενθρονίζει την αποκτήνωση ως το απόλυτο μέτρο των πάντων. Ο κοινωνικός ιστός, αυτό το δίκτυ προστάσις που θα έπρεπε να απλώνεται ως καταφυγή, έχει κουρελιαστεί. Είμαστε εκ των πραγμάτων υποχρεωμένοι να «κεντήσουμε» τον δικό μας κανόνα. Βελονιά τη βελονιά πρέπει να επιχειρήσουμε το δικό μας σχέδιο πάνω στον καμβά της ζωής μας, που περιέχει και υπερβαίνει την επιβίωσή μας. Το ξέρω, είναι δύσκολο από το δεύτερο υπόγειο να φτάσει η φωνή σου στο δρόμο και να παραμένει μελωδική. Όμως δεν γίνεται αλλιώς. Το: Ή εμείς ή αυτοί σκουριάζει σαν σύνθημα και θέλει να γίνει πράξη.

Η αισθητική δεν είναι μόνο η ηθική του μέλλοντος αλλά και του παρόντος. Τα σκουπίδια τους προσβάλλουν βάνουσα τα ζωτικά όργανα της ιδεολογίας μας. Είναι η ώρα της συλλογικής δράσης που οικοδομείται με τα κατεργασμένα υλικά της ατομικής ευθύνης. Δεν μπορούμε να κρυβόμαστε πίσω απ' τις ιδέες μας για να μην επωμιστούμε ποτέ τις ευθύνες τους ούτε να τα φορτώνουμε στους ανάποδους συσχετισμούς. Εδώ και τώρα να αποτυπωθεί το στίγμα μας και όχι κάποιος, κάπου, κάποτε σ' έναν αόριστο μέλλοντα. Διαφορετικά, θα επαναλαμβάνουμε σαν ανέμπνευστη και μοιρολατρική χορωδία τους στίχους του Άκη Πάνου: *Πες μου μαμά, πες μου μαμά / γιατί όταν πάω σινεμά / ενώ αλλάζω σινεμά / το έργο δεν αλλάζει.*

Πηγή: **PRIN**